AUGUSTINUS. ISIDORUS HISPALENSIS. REGULAE MONACHORUM
2. Hälfte 12. Jh. Seite 36r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=772
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

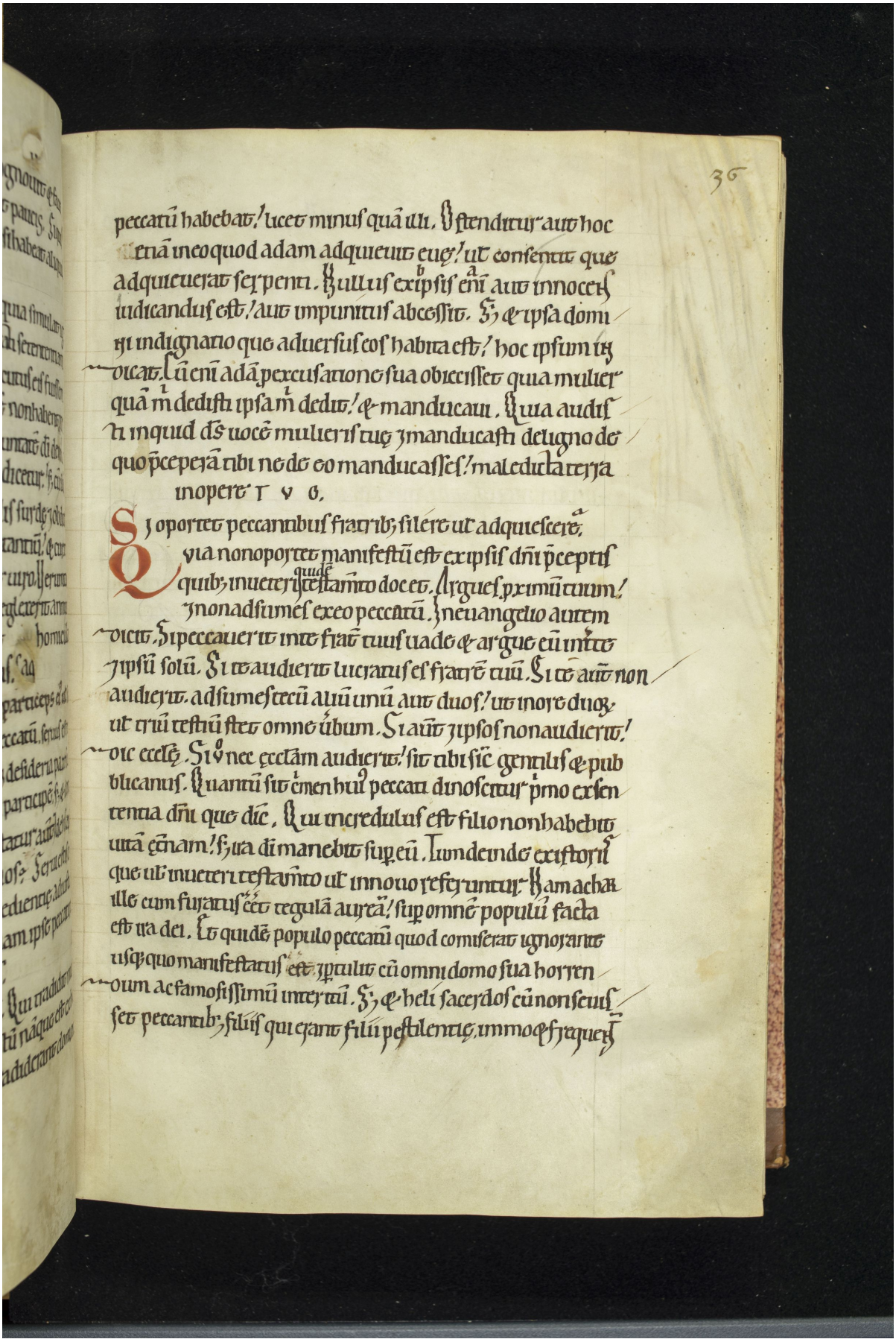

peccatū habebat / licet minus quā illi. Ostenditur aut hoc
etiā in eo quod adam adquieuit euę / ut consentit que
adquieuerat serpenti. Nullus ex ipsis enī aut innocens
iudicandus est / aut impunitus abcessit. Sed et ipsa domi
ni indignatio que aduersus eos habita est / hoc ipsum in
dicat. Cū enī adā pro excusatione sua obiecisset quia mulier
quā mihi dedisti ipsa mihi dedit / et manducaui. Quia audis
ti inquid dns uocē mulieris tuę et manducasti de ligno de
quo pceperā tibi ne de eo manducasses / maledicta terra
in opere T V O.

Si oportet peccantibus fratribus silere ut adquiescere.
Quia non oportet manifestū est ex ipsis dñi pceptis
quibus in ueteri quidē testamēto docet. Argues pximū tuum /
et non adsumes ex eo peccatū. In euangelio autem
dicit. Si peccauerit in te frater tuus uade et argue eū inter te
et ipsū solū. Si te audierit lucratus es fratrē tuū. Si te aūt non
audierit. adsumes tecū aliū unū aut duos / ut in ore duorū
ut triū testiū stet omne uerbum. Si aūt et ipsos non audierit /
dic ecclę. Si uero nec ecclam audierit / sit tibi sicut gentilis et pub
blicanus. Quantū sit crimen huius peccati dinoscitur primo ex sen
tentia dñi que dic. Qui incredulus est filio non habebit
uitā ęternam / sed ira dei manebit super eū. Tum deinde ex istoriis
que ut in ueteri testamēto ut in nouo referuntur. Nam achar
ille cum furatus esset tegulā auream / super omnē populū facta
est ira dei. Et quidē populo peccatū quod comiserat ignorante
usque quo manifestatus est et pertulit cū omni domo sua horren
dum ac famosissimū interitū. Sed et heli sacerdos cū non seuis
set peccantibus filiis qui erant filii pestilentię, immo et frequenter